



Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 30. juni 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 983 (MOF alm. del) stillet den 21. juni 2017 efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 983

Vil ministeren oplyse, hvilke krav i forhold til støj man skal leve op til som virksomhed, hvis man driver en virksomhed med besøgende i det fri, f.eks. fodboldgolf, besøgs gård eller lign.? Gælder der samme støjkrav for børnehaver eller skoler, og hvilke krav er der til dokumentation af eventuelle støjgener fra sådanne virksomheder og institutioner? I den forbindelse ønskes oplyst, om kommuner i dag rutinemæssigt udarbejder støjvurdering fra institutioner.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser:

”Børneinstitutioner og mindre virksomheder med besøgende i det fri, så som besøgs gårde mv., har som udgangspunkt ikke støjkrav, de skal leve op til. I forbindelse med en evt. klage over støjen vil kommunen dog kunne udstede et § 42 påbud efter miljøbeskyttelsesloven med krav om at begrænse støjforureningen, hvis kommunen vurderer, at der er tale om en væsentlig støjulempe. Der er ikke noget generelt krav i miljøbeskyttelsesloven til dokumentation af støj fra mindre virksomheder så som besøgs gårde mv., men kommunen kan efter § 72 i miljøbeskyttelsesloven pålægge virksomheder, at de skal dokumentere egen støjforurening. Støj fra skoler er ikke omfattet af miljøbeskyttelseslovens indgrebsmuligheder og er derfor ikke underlagt støjkrav.

Miljøstyrelsen har ikke fastsat vejledende støjgrænser for børneinstitutioner, idrætsanlæg, besøgs gårde mv., men til støtte for kommunens vurdering kan der tages udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for ekstern støj fra virksomheder. En vurdering i forhold til de vejledende støjgrænser bør dog ikke stå alene, idet støj fra menneskelig aktivitet i form af leg, boldspil mv. ikke er sammenlignelig med virksomhedsstøj, da støjen kan være forskellig i styrke fra dag til dag, og der derfor ikke kan laves reproducerbare støjmålinger. Det vil derfor være vanskeligt at fastsætte støjgrænser for en given børneinstitution, idrætsanlæg eller lign. og efterfølgende kontrollere og håndhæve grænserne. Miljøstyrelsen anbefaler derfor, at der i de kommunale påbud ikke fastsættes konkrete støjgrænser, men at der i stedet fastsættes vilkår om f.eks. støjafskærmning eller vilkår for, hvilke tidspunkter de støjende aktiviteter kan finde sted. Det er kommunen, som er tilsynsmyndighed, og som vurderer, hvilke tiltag der eventuelt skal iværksættes.

Der er ikke krav om, at kommunerne rutinemæssigt udarbejder støjvurderinger fra børneinstitutioner, og Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, at der er kommuner, som gør det.”

Esben Lunde Larsen

/

Claus Torp